

Законодавчо закріпленою невід’ємною функцією вищої школи має стати наукова й науково-технічна діяльність. Нині її частка за обсягами фінансування в середньому становить лише 3 % від видатків на утримання ВНЗ (у ВНЗ країн Організації економічного співробітництва і розвитку цей показник становить 25–30 %). Як наслідок, інтегральний внесок вищої школи у виконання наукових і науково-технічних робіт у країні за параметрами фінансування становить лише 6,3 %. Усе це дисонує з тим, що до роботи у вищій школі залучено 80 % кандидатів і 90 % докторів наук, наявних в Україні.

ВНЗ реально стати провідними центрами освіти, досліджень, інновацій. Продуктивним шляхом такого розвитку може стати концентрація ВНЗ, особливо в регіонах, де на цій основі з’являться потужні регіональні університети. Це дасть змогу створити необхідну для якісної роботи інфраструктуру, забезпечити потрібні показники основної діяльності, домогтися конкурентоспроможності вітчизняних закладів у світі.

З цією метою система національного моніторингу та ранжування закладів має працювати на повну потужність, виявляти з-поміж них неефективні, формувати пропозиції для оптимізації мережі вищої освіти в Україні та цільової підтримки розвитку найкращих університетів. Адже вітчизняні університети, академії, інститути мають забезпечувати економіку насамперед фахівцями розвитку й інновацій, спроможними сприяти технологічному переозброєнню виробництва, підвищенню продуктивності суспільної праці (*Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2013 році: щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України. – К.: НІСД, 2013. – С. 168*).